

jolut vil have en provisorisk Finantslov — det er jo udtalt gjentagne Gange — og det en provisorisk Finantslov, ved hvilken den vil gaa langt videre end nogeninde tidligere. For tidligere gif man dog ud fra, ved en provisorisk Finantslov kun at optage de Udgifter, der vare bevilgede baade af Lands-thing og Folkething, men her skulde man uden videre bevilge, hvad man syntes, man kunde behøve. Men, som sagt, jeg skal aldeles ikke tillægge Regjeringen, hvad der staar i en Tidende, da det jo ikke er noget officielt Organ.

Naar jeg saaledes kommer til det, der egentlig er Gjenstand for min Forespørgsel til den høitærede Indenrigsminister, da forholder det sig lidt paa samme Maade. Det er en gjældende Lovbestemmelse, at Bondejord, enten den er Fæstejord eller er bleven Selveierjord, derved ikke faar den Egenstab, at være fri Jord, saaledes at den kan tages ind under Hovedgaard og drives i Forening med dem. Det er den gjældende Lovbestemmelse, men desfra gjøres der en lille Undtagelse, og Administrationen har fra gammel Tid af gjort saadanne Undtagelser. Naar der nu ligger saadan Bondejord midt ind imellem Frijord, og der ligger Hovedgaardsjord ind imellem Bondejord, hvad er saa fornuftigere, end at man for at samle det sammen bytter om saaledes, at Hovedgaardsjord bliver Bondejord og Bondejord Hovedgaardsjord. Derved lides ikke noget Tab; det kan jo være meget hensigtsmæssigt. Naar denne Ombytning indstrænter sig dertil, da tror jeg, at man ikke kan Andet end bifalde den. Men saa er det, at man gaar et Skridt videre, saa er det, at man ønskede at foretage en stor Entreprise — hvis det forholder sig rigtigt — man ønskede at afskjøbe den fri Jord dens Egenstab af fri Jord paa Steder, hvor denne Egenstab ikke har nogen stor Betydning, og saa bruge det, man saaledes kjøber, til dermed at forvandle Bondejord til fri Jord paa Steder, hvor en saadan Forvandling vilde have overordentlig stor Betydning. Derved bliver det muligt for den fri Jords Besiddere at inddrage Eiendomme, som de ellers aldeles ikke kunne inddrage. Da nu dette, efter hvad der er berettiget, skal have udvillet sig til en formelig Handel, til et formeligt Etablissement, og man har paastaet, at man havde

Indenrigsministeriets Samtykke til at foretage denne Forvandling, og da hertil kommer, at det i Børebøgerne er blevet anset som en Regel, at det kun er i særegne Tilfælde, at der negtes en saadan Bevilling, saa er der al Anledning for dette Thing til at henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed paa denne Sag for om muligt at bevæge ham til at forebygge, at dette Etablissement kan komme i Stand til stor, til ubodelig Skade for de Egne, hvor Bondejord saaledes blev forvandlet til fri Jord. Det høitærede Indenrigsministerium — jeg kan ikke antage Andet — har været saa venlig at lade tilskyde min Forespørgsel et foreløbigt Svar, idet det paa en officios Maade er blevet tilkjendegivet i „Berlingske Tidende“, at man kun i særegne Tilfælde vil give en saadan Tilladelse, og at man paa ingen Maade dermed vil gjøre den til en almengyldig Sætning; men jeg haaber, at det høie Thing desuagtet er enigt med mig om, at det vilde være ønskeligt, om den høitærede Indenrigsminister her gjentog det Samme og gav os nærmere Oplysninger om det System, som han agter at følge med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Indenrigsministeren (Sinsen):

Naar Forespørgslen lyder saaledes: „Vilke Grundsætninger følger Indenrigsministeriet med Hensyn til Overtørelsen af jydsk Herregaardstags til Bondejord i Østifterne?“ saa ligger det nær at antage, at deslige Overtørelser hyppigt finde Sted, eller at der hyppigt søges Indenrigsministeriets Approbation derpaa, saaledes at der enten har dannet sig eller har kunnet danne sig en bestemt Regel, en bestemt Praxis, hvorefter Ministeriet afgjør Spørgsmaal af denne Art. Det er imidlertid ingenlunde Tilfældet. Thi i de sidste 10 Aar, hvorom Forespørgslen æfter Oplysning, har der kun været forelagt Indenrigsministeriet et Tilfælde af den omhandlede Art, hvis Væbskaffenhed jeg nu i Henhold til Forespørgslen skal tillade mig nærmere at behøje. — Det er Overtørelsen af Bondejordsforpligtelsen fra Bjerrebgaard paa Langeland Matr. Nr. 1 a. Stebjerg, Matr. Nr. 10 sammesteds, cirka 20 Tønder Hartkorn under Grevstabet Langeland. Denne Bondejordsforpligtelse er bleven overført til nogle af Nebbegaards Parceller